

Pojasnen zločin. Zadnjič smo poročali, da je postal 23. februarja smrtna žrtev obstrela iz puške divjega lovca pri Sodražici Franc Škapin, lovski čuvaj pri posestniku Ivancu v Ribnici. V minulem tednu se je priplazil povsem izčrpan v Dvorsko vas pri Velikih Laščah 23 letni Alojzij Kožar, sin ondotnega posestnika. Prosil je za duhovnika in zdravnika. Kožar je izpovedal da se je srečal v gozdu z lovskim čuvajem Škapinom, ki je prvi ustrelil nanj. Fant je zbežal po strelu in je čez nekaj ur zopet naletel na Škapina, kateri je oddal nanj še en naboj šiber, ki so ga pogodile v prsi. Na drugi strel je vrnil tudi Kožar čuvaju milo za drago s šibrami in ga je nehote smrtno zadel. Ranjenega divjega lovca so prepeljali v spremstvu orožnikov v bolnišnico usmiljenih bratov v Kandijo pri Novem mestu, da se pozdravi, preden bo dajal odgovor za uboj.

Sami vlomi. V Crngrobu, uro hoda od Škofje Loke, je bilo v noči vlomljeno v tamošnjo starodavno cerkev. Vlomilec je odnesel iz tabernaklja kelih za hostije ali ciborij in je tudi izpraznil nabiralne puščice. — V znanem kranjskem žebljarskem kraju Kropa so obiskali še neodkriti storilci dvakrat župnišče ter pobrali vse prekajeno meso in klobase. Poskušali so vlomiti tudi v prostore žebljarske zadruge, ki je hranila v svoji blagajni 40.000 din. Zvenket zdrobljene šipe na oknu pa je zbudil zadruginega delavca, ki stanuje v istem poslopju, in ta je prepodil tatove.

Slovenska Krajina

Murska Sobota. V sredo, 1. marca zvečer so priredili pri nas kobiljanaki šolski otroci pod vodstvom njihovega šolskega upravitelja g. Novaka pevski koncert. Otroci so posamezne točke dobro izvajali in so morali dve na splošno željo celo ponoviti.

Murska Sobota. Pretekli teden se je neznani nepridiprav podnevi, ko so zračili stanovanje,

Znižano od Din 6:- na Din 5:-

Znižano od Din 3:- na Din 2.50

torej je pranje cenejše!

splazil v sobo g. Panko Jožefa v Mali Kaniži ter mu iz zaklenjene omare odnesel lepo obleko v vrednosti nad 700 din. — Od 27. februarja do 1. marca se je vršil tečaj selekcijskega društva, za katerega so pokazali živinorejci Prekmurje mnogo zanimanja. — Zadnje čase se je zelo

Znamenite ure

Na javni dražbi pri Drouotu v Parizu je neki trgovec s starinami izdražil za 54.500 frankov točen posnetek slo vite astronomske ure na stolpu strasburške katedrale. Posnetek, ki bi danes veljal 275.000 fr., če bi ga hoteli izdelati, sta zgradila leta 1927 brata Ungererja, potomca sodelavcev tistega Schwilgeja, ki je izdelal v letih 1838 do 1842 izvirno uro. Drug posnetek te znamenite ure so izdelali leta 1920 in je v Njujorku. Na isti dražbi pa so prodali tudi sloviti planetarij, ki je bil ena največjih privlačnosti lanske pariške svetovne razstave. Iztržili so zanj 240.000 frankov in ga je kupil generalni inspektor financ Maurice Pignero, ki ga namerava podariti mini-

V mrežah greha

Do sedaj do nikogar ni gojila globljih čustev. Kazimira je smatrala za starejšega strička, ki ji je bil sicer včasih v korist, a večji del v napotje. K Štefanu je vlekle srce in včasih se je že zdelo, da se bo v njej vzbudila strast, a ob takih prilikah je vedno prišlo nekaj vmes, kar je ohladilo vroča čustva. V takih primerih je zmagala v njej pamet in v Štefanu je videla samo ljubkega fanta, ki je primeren za igračkanje. To razmerje je tudi zato bilo dobro, da je z njim dražila mater in Kazimira. Mati se je bala, da izgubi hčer, Kazimirovo ljubezen pa je ljubosumnost še bolj netila. V tem je našla veselje, čeprav si ni želela Kazimirove ljubezni. Življenje je smatrala za gledališko predstavo in je samo tedaj bila zadovoljna, če je ona bila središče te predstave. Ni ljubila niti Štefana niti Kazimira, toda osrečevala jo je zavest, da se radi nje dva sovražita in se bosta morda celo stepla.

Kazimir od onega večera, ko je našel Štefana v Ninini sobi, ni imel miru. Razmišljal je o tem, kako bi se rešil svojega tekmeca. Največ je mislil na to, da bi ga ubil. A neki notranji glas mu je vedno šepetal: Bedak si! Kakšno korist boš imel, če ga ubiješ? Zapri te bodo in nikdar ne boš videl Nine.

Uvidel je, da bo moral na miren način odstraniti Štefana. Nina bo pozabila nanj in potem bo spet on dober. Nerazumljivo je, kako more Nina temu pri-
tepenču dajati prednost! Najbrž jo je pridobil s pri-

lizovanjem. Sklenil je, da se bo tudi on začel prilizovati.

Nekega večera je nekoliko prej šel domov kot običajno. Spotoma je stopil v cvetličarno in kupil za Nino nekaj lepih vrtnic.

Ko je prišel na dom, je pri Nini našel Štefana. Prijazno ju je pozdravil, nato je stopil k deklici in ji izročil vrtnice.

»Nina, sprejmi to malenkost, potem pa zaigraj kaj lepega! Meni že dolgo nisi igrala. Ali si morda pozabila na svojega prijatelja Kazimira, odkar hodiš za mladiči? Ta gospod je morda eden izmed tvojih novih prijateljev?«

Štefan je čutil, da Kazimir samo hlina nevednost. Samozavestno je dejal:

»Gospod, vem, da me poznate. Če bi pa še enkrat radi izvedeli, kdo sem, vam povem: Štefan Kmicic. Vi ste pa gospod Kazimir Pavloniš, lastnik slavne točilnice.«

Kazimir je čutil in Štefanovih besed omalovaževanje, a se na videz ni zmenil za to. Prožil je fantu roko in dejal nekoliko posmehljivo:

»Veseli me, da sva se dobila!«

Nina ga je od strani opazovala. Njen pogled je rekel: Sedaj misliš, da si velikodušen, kajne? Toda Kazimir se ni zmenil zanjo. Prisiljeno veselo je dejal:

»No, bodimo vsi dobri prijatelji! Nina, zaigrajte na to veselje!«

Nina je odvila zavitek in veselo vzkliknila:

Sukanec, ki smo ga dosedaj uporabljali, smo dobivali iz inozemstva. Bili smo navezani le na uvoz. Znana mariborska tvrdka Hutter in drug pa je kupila pred letom najmodernejšo stroje in izdeluje sedaj najboljši domači sukanec. — V Sloveniji bomo zato kupovali le sukanec z zaščitnim znakom: srce in nageljček. Zahtevajte ta sukanec v vsaki trgovini! Kjer ga pa nimajo, naj ga naročijo v tovarni Hutter in drug, Maribor, Melje.

razpasla brezobrina trgovina s svinjskimi kozami.

Lončarovi. Prejšnji teden je nekdo zažgal slamo Janeza Zakoč, ki mu je vsa zgorela. Škoda je precejšnja in ni krifa z zavarovalnico. Slamo je baje zažgal neki rojak iz sovraštva.

Prosenjakovi. Pretekli teden ponoči je nenadoma začelo goreti gospodarsko poslopje Hurta Matzenauer, škoda znaša okrog 45.000 din, ki je krita z zavarovalnico. Ker so se zadnje čase požari ponavljali prepogostokrat, so postali orožniki čuječi in so sedaj nekaj osumljencev aretirali in jih predali okrožnemu sodišču v Murški Soboti. Polizvedbe trajajo.

Bakovi. Prejšnji teden je neznan tat vlomil v barako Terenske tehnične sekcije za regulacijo Mure ter iz nje odnesel okrog 180 kg, odnosno 1800 m 4 mm debele žice, vodno tehnično in velike klešče za rezanje žice. Vrednost ukradenega blaga znaša nad 1000 din. Ker je baraka v samotnem gozdičku, tatu ni bilo težko zlomiti železne ključavnice in odnesti omenjene predmete.

Kuzma. V naši novoustanovljeni ekspozituri smo minulo soboto dobili novega dušnega pastirja v osebi g. Jerič Mihaela, turniškega dekana brata, ki je doslej kaplanoval v Prevaljah. Našemu novemu duhovniku želimo obilo božjega blagoslova, da bo njegovo delo v vinogradu Gospodovem čim plodnejše!

Lipa. Nekako pred enim letom je postal žrtev tihotapstva naš rojak Škalič, pa kljub temu mnogim tihotapska žilica še sedaj ne da miru, temveč tvega svoje lastno življenje in za njegovo

ceno tihotapijo. Tokrat je postal zopet žrtev smrtnega strela naš rojak, komaj 18letni Jožef Maučec, katerega so starejši tovariši nagovorili, da je šel z njimi — po smrti. V družbi šestih tovarišev je v nedeljo, 26. februarja, ob eni uri ponoči v Skakovcih prekorčili z raznim švercarskim blagom mejo, kar je opazil službojuči obmejni organ in jih je pozval, da naj stojijo. Ker pa na vožkratni poziv le niso hoteli obstati, je graničar uporabil orožje ter Maučeca smrtno zadell, a ostali so pobegnili. Pri raztelesenju je bilo ugotovljeno, da je bil zadet v malo črevo in mu je krogla šla skozi hrbtenico. Pokojnik je nosil s seboj 10 kg saharina in 80 paketov igralnih kart. Pri sebi je imel tudi revolver. Starši — katerim izrekamo sožalje — so mrtvega sina 27. februarja spravili domov, kjer so ga pokopali. Priporočali bi vsem, ki so vdani švercarske strasti, da že končno nehajo s tem prenevarnim poslom, ker je zahteval že preveč smrtnih žrtev.

Bukovnica. V nedeljo dopoldne sta prišla dva maskirana moška k logarju Horvat Stefanu ter sta od njegove žene, ki je ravno prinesla ven vodo, zahtevala denar, ki ga je mož dobil. Ko jima je odgovorila, da moža ni doma, a njej ni znano, če je prinesel kak denar, sta ga ponovno zahtevala in ji grozila, da jo bosta ubila, ako takoj ne izroči denarja in moževe obleke. Odgovorila jima je, naj malo počakata, da jima bo takoj ustregla. Stopila je v sobo, vzela možovo puško in sprožila na maskiranca ter enega zadela v desno ramo, nakar sta tolovaja pobegnili. Zadevo preiskujejo orožniki.

Turnišče. Dne 27. februarja je prodajal na dražbi stoječa drva svoje tete g. Cizmarija Peter. To je bila prva dražba, kjer so se drva lahko dobila nekoliko ceneje, kar je dobrodošlo zlasti revnejšim. — Prejšnji teden je imela naša čevljarska zadruga svoj letni občni zbor, na katerem so razpravljali o perečih vprašanjih. Pri volitvi uprave je bil izvoljen stari odbor.

Beitinci. Prejšnji teden so se v grofičinem milnu vnele mastne deske, a domačinom in gasilec se je posrečilo požar zadušiti. — Na »Matjoševem sejmu, katerega smo že težko pričakovali, je bilo toliko živine, da je komaj dobila prostor

na sejmišču. Čene za prodajalce niso bile ugodne. Tudi cena prašičem je padla za 2 din pri kg.

Gornja Hontava. Dne 10. in 11. marca se bo vršil pri nas tečaj za vsa katoliška dekleta naše župnije. Tečaj bo vodil g. Drago Oberžan in ena učiteljica. Dekleta, udeležite se ga v obilnem številu! Vabimo tudi dekleta sosednjih far. — V nedeljo, 12. marca, ob 10 pa se bo vršil sestanek katoliških učiteljev v prosvetni sobi. Na tem sestanku bo predaval g. Drago Oberžan o sedobni učiteljski v moderni šoli. Pridite, ne bo vam žal! — V našem župnišču se nahaja na bolezenskem dopustu g. Stefanec Anton, bogoslovec iz Turnišča. Želimo mu, da se pri nas dobro počuti!

Naši rajni

Sv. Anton na Pohorju. Dne 23. februarja je veleposesnik Krištan Pongracij zatianil svoje trudne oči v visoki starosti 85 let. Bil je pravi krščanski mož, vsi so ga čislali, njegovo srce je bilo usmiljeno in roka dobrotljiva. Čeprav star, je še vedno rad prihajal na hribček v cerkev sv. Antona. Naj je bilo lepo ali grdo vreme, on je bil v cerkvi vsako nedeljo in tudi ob delavnikih je mnogokrat prišel. Ob pogrebu se je zbrala velika množica ljudi od blizu in daleč, da ga spremijo na njegovi zadnji poti. Pri hiši žalostil se je od rajnega poslovil Anton Pušnik, p. d. Kopnik, ob grobu pa g. seprovizor Vrhnjak Alojz. Domači cerkveni pevski zbor mu je v slovo zapel žalostinko »Vigred se povrne«. Bodi mu Bog obilen plačnik! Žalujočim domačim našo sožalje!

St. Janž pri Dravogradu. V bolnišnici v Slovenjem Gradcu je umrl v starosti 53 let Ivan Guzej, posestnik in vsestransko odlični mož iz Bukovske vasi. Iz bolnišnice je pripeljal krsto gasilski voz na domače pokopališče, kjer se je vršil slovesen pogreb. V imenu občine se je poslovil od blagopokojnega župana Ivan Vrhnjak. Pri odprtem grobu mu je govoril g. monsignor in dekan Fr. Ks. Meško, Alojzij Kranjc za občinske uslužbenec in še Ivan Vrhnjak žalostinke je čestit združeni moški pevski zbor cerkvenih

»Vrtnice! Kazimir, kako dober človek ste!«

Vrtnice je dala v vazo, eno pa si je zataknila v lase. Nato je sedla h klavirju in zaigrala svojo najljubšo pesem »Srce in cvetlice«. To pesem je igrala tudi tisti večer, ko je prvič srečala Stefana. Za igranje ni bila razpoložena in tudi igrala ni bogve kako lepo, a moža sta jo vkljub temu z užitkom poslušala.

Kazimir je do konca ohranil oni dobrodušni izraz, ki ga je imel na obrazu ob vstopu. Stefan ga je mrko pogledoval od strani. Smatral ga je za vsiljivca in bi najraje pogljal iz sobe njega in njegove vrtnice.

Nina je končala prvo pesem. Nato je začela preobračati note, ki so ležale na klavirju. Iskala je novo pesem. Kazimir je porabil odmor za razgovor. K Stefanu se je obrnil in ga izpraševal o vseh mogočih stvareh. Vse ga je zanimalo: Od kod je prišel? Ali je mati Poljakinja? Kje je zaposlen? Kje stanuje? Ali je zadovoljen z delom? Ali ne bi hotel druge zaposlitve? Morda v gostilni? Ali še ni mislil na to, da bi postal natak?

Stefanovi kratki in hladni odgovori so pričali o tem, da mu ni za razgovor, toda Kazimir ni hotel tega opaziti. Čutil je, da se fant jezi in to mu je bilo v veselje. Vse bolj je postal vsiljiv s povpraševanjem. Naposled je dejal:

»Pridite enkrat v mojo točilnico. Z enim natakem nisem zadovoljen in ga bom odslavil. Če bi imeli veselje do dela v točilnici, bi lahko vi prevzeli njegovo mesto.«

Ta predlog je Stefana zmedel in razjezil. Sumil je, da ga hoče Kazimir ponižati pred Nino. Za hip je pomislil, potem pa samozavestno odgovoril:

»Radi mene le pustite pri miru tistega natakarija. Ne maram gostilniškega dela. Včasih rad izpijem čašo piva, toda vedno ne bi rad plesnel v umazanih gostilniških prostorih. Hvala! Pa za ponudbo! Le ostanite sami v vaši točilnici!«

»Vi pa v svoji tovarni pri staroveškem stroju! Enkrat bi rad videl, kako se držite, ko ga z nogo ženete. To mora tako izgledati, kakor da bi nože brusili. Le ostanite tam! Tam je gotovo lepše ko v moji točilnici, zlasti ob večerih, ko greste od dela zamazani in zmučeni. To je za takega pritepenca čisto dobro delo!«

Stefan je zardel. Stisnil je pesti in skočil proti Kazimiru.

»Še eno tako zinite!« je zakričal.

Nina je hitro skočila med moža.

»Stefan!« je dejala s prosečim glasom.

Kazimir se je glasno zasmel in šel iz sobe. Tako trdo je stopal po stopnicah v nadstropje, da so se tla tresla.

Stefan je jezno zrl za njim.

»Tega mu ne bom odpustila!« se je oglasila Nina. »Mene je hotel ponižati!«

strstvu za prosveto. Postavili ga bodo v vseučiliškem okraju.

Gluhi stražniki

Bukareštanska policajska uprava je napravila poskus in nastaviła za prometne stražnike glušce, ki jim trušč ne more kvariti živcev. Izkazalo se je, da se morajo ti stražniki bolj osredotočiti na dogodek okrog sebe, ker so navezani samo na rabe oči. Utrudijo in izčrpajo se dosti manj nego navadni stražniki, pri tem pa je njihova storitev ista. Bojazen, da jih utegne gluhost spraviti v večjo nevarnost, se ni izkazala za utemeljeno, ker jim oči popolnoma nadomestijo sluh in so tudi zanesljivejši od sluha. Po tej izkušnji bodo za stalno nastavili nekoliko gluhih prometnih stražnikov.